

концертен комплекс

БЮЛЕТЕН



БЪЛГАРИЯ

Сезон 2017/2018 - септември



МУЗИКАЛЕН СВЯТ

България:

На 25 септември от 20:00 часа с камерната опера „Слугинята господарка“, от Джовани Перголези **Държавна опера – Стара Загора** ще открие своята нова сцена на брега на езерото „Загорка“.

Варненската опера отбелязва своята 70-годишнина с оперна гала на 27 септември 2017 от 19:00 часа. Диригент - Борислав Иванов.

От 11 до 21 септември 2017 в **Русе** ще се проведе международен майсторски клас за оперни диригенти, организиран от **Русенска опера** и Виенската импресарска къща „Синият Дунав“.

На 15 септември 2017 г. **Плевенската филхармония** открива своя сезон със симфоничен концерт под диригентството на Богуслав Давидов от Полша. Солист е цигуларят Веселин Демирев. В програмата ще прозвучат произведения от Бетовен, Виенявски и Дворжак.

На 14 септември 2017 г. **Пловдивската опера** отбелязва с гала спектакъл на Античния театър юбилея на Борислав Иванов - основоположник на Вердиевия фестивал и дългогодишен директор на операта в града.

На 24 септември 2017 г. в **Софийската опера** ще се състои заключителен концерт на 17 майсторски клас на световно известната българска прима Райна Кабаиванска под диригентството на Найден Тодоров.

На 5 септември **Държавна опера - Бургас** закрива музикалните празници „Емил Чакров“ с премиера на оперетата „Виенска кръв“ от Йохан Щраус – син. **Режисьор на постановката е Марио Николов. На диригентския пулт - Иван Кожухаров.**

По света:

40 оперни спектакли, сред които 5 нови продукции бяха представени на **Залцбургския оперен фестивал** през август. Сред тях: „Милосърдието на Тит“ от Моцарт, „Лейди Макбет от Мценската губерния“ от Шостакович, „Воцек“ от австрийския композитор Албан Берг и „Ауга“ от Верги под палката на Рикардо Мутти – диригентът, който според критиците е най-добрият интерпретатор на Верги в наше време и с ослепителната Анна Нетребко в главната роля.

В разгара на лятото клавириото дуо Аглика Генова и Любен Димитров получиха наградата **ЕХО КЛАСИК 2017**.

Най-престижната световна награда за класическа музика е в категория „Концертен звукозапис на годината: 20-ти - 21-ви век“ за компактдиска „Бела Барток и Виктор Бабин - концерти за две пиана“, в изпълнение заедно със симфоничния оркестър на Българското Национално Радио, под диригентството на Йордан Камджалов.

На 9 октомври клавириото дуо Генова - Димитров и Людмил Ангелов ще бъдат солисти на концерта, с който отбелязват 80-годишнината на зала „България“. Диригент - Найден Тодоров.

Лондонският музей „Виктория и Албърт“ в края на септември открива ново, подземно пространство за провеждане на изложби. Първата експозиция ще бъде „Опера: страст, сила и политика“ – проект, изготвен в сътрудничество с Лондонската Кралска опера и BBC от 2011 г. Изложбата обхваща 400 години от развитието на оперното изкуство с акцент върху седем оперни шедевра, чиято премиера е в Европа: „Коронацията на Попеа“ от Клаудио Монтеверди (1642, Венеция), „Риналдо“; от Хендел (1711, Лондон), „Сватбата на Фигаро“ от Волфганг Амадеус Моцарт (1786, Виена), „Набуко или Набуходоносор“ от Верги (1842, Милано), „Танхойзер“ от Рихард Вагнер (1861, ариж), „Саломе“ от Рихард Щраус (1905, Дрезден) и „Лейди Макбет от Мценск“ на Шостакович (1934, Ленинград). Видео и музикални фрагменти от опери ще бъдат придружени от оригиналната партитура, костюми, модели на сцените, както и картини от колекцията на музея.

Владимир Юровски и Лондонския симфоничен оркестър откриха тазгодишното издание на фестивала „Джордж Енеску“ в Румъния. Юровски е и новият артистичен директор на форума. Сред участниците са диригентите Зубин Мета (почетен директор на фестивала), Антонио Папано, Валери Гергиев. Почитателите на тенора Йонас Кауфман ще могат да го чуят на 17 септември. Ден по-късно изява ще има още една оперна звезда - баритонът Томас Хемпсън.

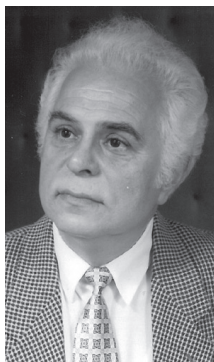
На 14 декември Томас Хемпсън ще пее в Зала „България“ заедно със Софийската филхармония и под палката на Павел Балеб.

На 30 септември маестро Зубин Мета ще дирижира концерт на **Виенската филхармония**. В програмата са включени творби от Брамс, Хайдн и Барток. Сред солистите е и фогоистката Софи Дартигалонг. **На 26 ноември Софи Дартигалонг ще свири в зала „България“ под диригентството на Владимир Кираджиев.**

В началото на септември оркестър **Концертгебау** се представи с два поредни концерта в **Royal Albert Hall**, след което гостува на международния музикален фестивал в Люцерн.

Концертмайстор беше Веско Пантелеев Ешкенази, когото българската публика ще има удоволствието да види като солист на Софийската филхармония на 26 октомври в зала „България“ под диригентството на Мартин Пантелеев.

НЯМА ВЪЗРАСТ, ИМА СЪСТОЯНИЕ - 75 Е САМО ЕДНА ЦИФРА



Александр Текелиев е един от най-успешните и продуктивни съвременни български композитори. Завършва някогашната Българска държавна консерватория в класа на именития наш композитор Веселин Стоянов, а по-късно специализира композиция и оркестрация в Будапеща и Париж при светили като Атила Бозаи и Мишел Филипо. Автор е на над 110 произведения, публикувани в множество страни по света, сред които операта „Готвачът на херцога“, балетите „Сянката“, „Балетни ескизи“ и „Лунна жена“, две оратории, симфонии за струнен ор-

кестър, вокални цикли и художествени песни, хорова песни, обработки за народен хор, музика към филми и много други. За него музиката е „сладо робство“, а композиторите се делят на такива, които пишат съвременна музика и на други, които създават вечна. Александър Текелиев е дългогодишен преподавател по композиция и симфонична оркестрация в Национална музикална академия „Проф. Панчо Владигеров“. На 21 септември 2017 г., на сцената на зала България ще бъде чествана 75-та годишнина на големия наш творец.

Маестро, спомняте ли си мига, в който открихте красотата на музиката и разбрахте, че ще ѝ се посветите?

Не беше миг, а едно постоянно, натрапчиво посещение в съня ми, нещо като предизвестие, подсещане, че моя житейски път ще бъде орисан с най-прекрасното изкуство, създадено от човека-музиката!

На какво Ви научи Вашия професор - големият български композитор Веселин Стоянов в Музикалната академия?

На овладяване до перфектност на музикалните форми, на безкомпромисен професионализъм, на творческа дисциплина, на постоянен стремеж към самоусъвършенстване и създаване на личен стил.

Ще откриете ли имена на прочути композитори, пред чието творческо наследство благоговееете и какво Ви дадоха те?

Това са Чайковски, Пучини, Рахманинов, Веселин Стоянов, Панчо Владигеров, Шостакович, Стравински, Онегер, Лютославски.

Тази плеяда от гении, които аз наричам „ангели и Божии пратеници“, са били и ще останат вечните учители за бъдещите творци. Те са музикалната библия, матрица за духовност, защото без духовност няма цивилизация. Учил съм се от тях и продължавам да се уча и да се възхищавам на тяхното вселенско, безсмъртно творчество.

Как се ражда идеята за дадена творба?

Различно. Понякога изведнъж, сякаш случайно, друг път бавно и мъчително. Творческият процес е монолитен и протича профилирано, мобилизирайки цялото ти същество с енергията, изтекла от зародилата се идея, която съзнанието предпазливо оглежда, обхожда, опипва, притегля и ако тя носи заряда на личните „нотни и звукови атоми“, ако не е фалшива, (това често се случва) тогава то я включва към ротора на инвенцията и „раждането“ започва!

Една от последните Ви творби е вокалната поема за сопран и симфоничен оркестър „Сърце на птица“. Как Ви осени идеята за нейното написване?

За моята 70-годишнина реших да създам една неголяма вокална поема за сопран и симфоничен оркестър. В дома си имам много стихосбирки от наши и чужди поети. Чувствах, че ми трябва нещо лично, силно емоционално, с кратки стихове, преобладаващи гласни и най-вече фабула. Дни наред не откривах нищо. Накрая посегнах към една малка книжка със стихове от моя колега и поет Филип Павлов, подарена ми от него. Там открих това, което търсех. Така се роди „Сърце на птица“. Поемата беше изпълнена от прелестното сопрано Веселина Василева със Софийската филхармония под диригентството на Любка Биаджони.

Всяко изкуство изисква жертви. Какви бяха Вашите?

Музиката взема много, но и много дава. Тя осмисли и одухотвори живота ми и го насили със съдържание. За мен тя е уют и убежище, щастие и страдание, робство и полет на душата, обич без обич, самота срещу самотата, утеха в безумност, опора и надежда в безсмислицето, любов в звуци, болка и трепка, жарава в духа, вяра в безверие, живот в живота!

На 21 септември 2017 Вашият юбилей ще бъде отбелязан с три творби. Какво бихте казали за тях?

Симфония-реквием №4 за женски народен хор и симфоничен оркестър е инспирирана от трагичните събития на 11 септември 2001 г. в Ню Йорк. В творбата са претворени три абзаца от частите на каноническия латински текст: „Requiem“, „Dies Irae“, „Lacrimosa“. Върху същия текст са писали много композитори от различни епохи, като обикновено съставят е за солисти, смесен хор и симфоничен оркестър. Аз обаче, реших да наруша тази традиция като интерпретирах текста в симфоничен план, заменяйки смесения хор с женски народен хор и симфоничен оркестър.

На концерта на 21 септември 2017г. ще прозвучат втора и трета част, в които се третират сливането на човешкия и Божествения гняв („Dies Irae“) и тишината, която не носи умиротворение, а повече стон, отколкото плач („Lacrimosa“). Акапелната песен „Сънбо, мой, сънбо,“ (авторска, без фолклорни цитати) е сътворена по текст от народната поезия и е посветена на великопепния хор „Космически гласове“, с диригент Ваня Монева. Това е песен за тревогите на любовта. Вокално-симфоничната поема за женски народен хор и симфоничен оркестър „Корени,“ е създадена по народни текстове. Музиката е изцяло авторска (без фолклорни цитати). Изградена е в три плана - закачки на мегдана, робски неволи, хорова водност. Идеята ми беше да слея тембъра и ритмиката на народното пеене със съвременните хармонични и оркестрови похвати на симфоничния оркестър.

Тук ще си позволя да отправя благодарност и признателност към всички изпълнители и диригентите Георги Димитров и Ваня Монева.

Как виждате творческия си път от позицията на своята 75-годишнина?

Ако се позова на умозаключението, че „няма възраст, има състояние“, значи че 75 е само една цифра, макар че в нея е отразен целия ми живот и творчество до сега. Тази върхова цифра подсъзнателно, понякога натрапчиво „ревизира“, както предишните, така и новосъздадените произведения, макар да съм наясно, че всеки период от живота има своята специфичност. В своя творчески път съм се старал да бъда последователен по отношение на личната си естетика, да я усъвършенствам и обновявам, но без да се отклонявам от нея, без да внасям в нея чужди елементи, които биха изкривили творческия образ и съдържание. В противен случай „личното АЗ“ на твореца ще бъде заличено.

Какво е за Вас музиката?

Смисъл и съдържание!

ЗА НЕГО...



Началото на творческото ми сътрудничество с композитора проф. Александър Текелиев е свързано с неговото великолепно произведение „Корени“. Спомням си, как диригентът Милен Начев, тогава диригент на СО на БНР, ми се обади и предложи моя хор да го запише в БНР, като уточни, че творбата е със симфоничен оркестър, а не акапела. Това ме стълписа (както и по-късно хорът), недоумях как и по какъв начин ще се синхронизират тези два, на пръв поглед некореспондиращи си, състава. Но когато започнаха репетициите и вникнах в драматургията, в бликащата многоцветна оркестрация, в контрастната пъстрота на тембрите на двата състава, в устремната ритмика, в „преливането“ на двата състава един към друг и обединяването им в единна компактна маса, проумях, че това е възможно. Произведението дишаше и пулсираше безпроблемно. „Корени“, е първото произведение в българското музикално творчество, създадено за народен хор и симфоничен оркестър. Години по-късно маестроото създаде за нашия хор своята четвърта симфония. Сътрудничеството ни с композитора Александър Текелиев продължава и до

сега. За нас той написа една великолепно акапелна авторска песен „Сънбо, мой сънбо“, „Рано рани“ за хор и струнен квартет (също авторска), хармонизира и обработи за народен хор всички химни на държавите от Европейския съюз, които нашия хор записа в БНР, а Народното събрание ги издаде на CD.

По случай неговия юбилей искам първо да му благодаря за нашето творческо сътрудничество, за неговата прекрасна, земна и непреходна музика, за високия му професионализъм и отдаденост на музикалното изкуство.

**БЛАГОДАРЯ,
МАЕСТРО
И ДО НОВИ
ТВОРЧЕСКИ
СРЕЦИ!**

**Ваня Монева,
диригент**



Александър Текелиев е автор, който неусетно предизвиква възхищението както на специалистите, така и на широката публика. Неговите произведения вече няколко десетилетия са синоним на високо ка-

чество, модерен композиционен език, несравнимо майсторство при оркестрацията, тънък усет към нюансите на човешкия глас, а по отношение на пианото - той е известен с разширяване на техническите възможности на инструмента, които достигат неговия предел. Оркестровите му творби поразяват с тембровия си колорит и тяхното съчетание по неподражаем начин. Докато в композициите, написани за различни инструменти и състави, композиционният език е остро дисонантен, използвайки най-съвременни техники - атонализъм, алеаторика и др., то вокалните съчинения са далеч по-достъпни, с широка, изразителна мелодия, в много случаи

речитативно построена, с добре осмислени дъхове и пълен синхрон на текстова и музикална прозодия. Александър Текелиев добре осъзнава, че силата на човешкия глас е комуникативността, запомнящата се мелодия и естествена гъвкавост на песенната форма, превръщаща вокалния жанр в един от най-въздействащите и обичани от публиката.

Да му пожелаем още дълги години да ни гарява с въдъхновената сила на своя талант!

**Ростислав Йовчев,
пианист**

Спрофесор Текелиев имах честта да се запозная още в студентските си години, изпълнявайки песента „Молитва“ за баритон и сопран, но тясното ни сътрудничество започна в по-късен период.

Бях щастлива да ме покани за участие в световната премиера на вокалната му поема „Сърце на птица“ през 2012 г., под диригентската палка на Любка Биаджони.

Изпълнявайки или слушайки всеки път творбите му, гумите изчезват и се оказвам в свят - неизмеримо прекрасен, изпълнен с емоции, хармония и красота.

Дълбока благодарност, че ме докоснахте с музиката си, Маестро!

**Веселина Василева,
певица**



ЕМИЛ ТАБАКОВ НА 70

Емил Табаков изкласи в атмосферата на един наситен с музикални събития град – Русе, където в края на 50-те и през 60-те години купи невероятен културен живот.



Талантът му е открит още в ранните ученически години, когато над него започват да броят личности като Александър Владигеров, Илия Темков, Димитър Манолов. „Бях на 17 години, - разказва Емил Табаков, когато Илия Темков ми даде да дирижирам Русенската филхармония. Знаеше ме, защото вече свирех на контрабас в оркестъра. Бях основал с приятели съученици Камерен оркестър и Темков, и Митко Манолов идваха два-три пъти на нашите концерти. Това беше през 1965 година. На едно Общобългарско състезание свирех композиция на Сашо Владигеров - самият той ми аккомпанираше. Пак двамата свирехме и пред Шостакович, когато дойде в Русе за премиерата на операта му „Катерина Измайлова“.

Славно начало на един забележителен творчески и изпълнителски път, който започва през 1976 година от Русенската филхармония, на която е диригент. Междувременно, от ученик и до днес композира. После, 11 години е диригент на Софийски солисти, с които гастролират по света и записват много музика – от Вивалди до Шьонберг и Бритън. Това е периода на натрупване на опит, знания, на формиране и узряване на необикновения талант на Емил Табаков. И от 1985 е диригент, а от 1988 година Главен художествен ръководител и главен диригент на Софийската филхармония. Тринайсетте „негови“ години във Филхармонията са слава епоха в историята ѝ. Защото, именно Табаков изведе състава в пространствата на високия репертоар, той изработи и осъществи една дългосрочна и много сериозна цялостна концепция за оркестъра. Няколко години упорит труд и Филхармонията се преобрази във

великолепен ансамбъл, способен да интерпретира дълбоко, ярко и запомнящо се най-тежкия симфоничен репертоар. Преди време сподели: „... започнах с Малер, Брукнер, Р. Щраус – „Алпийска симфония“, „Така рече Заратустра“, „Животът на героя“ и т.н.. Произведения, които изискват особени, нови за състава умения и организация на работата. Особено важно за мен, но и за Филхармонията бе решението композитора Александър Йосифов (тогава директор на „Балкантон“ – бел. моя), който има смелостта да ми се довери, за да запишем и да издаде целия цикъл „Малер и Брукнер“. С присъщата му енергия, амбиция, вкус, усет, умение да разчита текста на партитурата Табаков извлечаше от оркестъра не само страстни и възвишени чувства с прекрасни звуци, но отправяше послания, възличаше ни в един многообразен свят на конфликти и умиротворения, на величествени природни картини и жестоки схватки със злото, съдбата, адските сили. Мисля, че тринайсетте сезона на Табаков бяха време на открития и на изграждане на естетически образована софийска публика. После, дойде разриза и той напусна Софийската филхармония, за да продължи пътят си със Симфоничен оркестър Билкент в Анкара, където бе специално поканен, в Белградската филхармония, известно време бе и ръководител на Фестивалният оркестър на Новогодишният фестивал, а от 2008 година и до неотдавна главен диригент на Оркестъра на Националното радио, с който реализираха незабравими концертни програми. Особено значение в гастролите на Табаков - с различни състави, има популяризирането на творби от български композитори, изпълнявани под неговата палка

от Москва до Токио, от Париж до Бразилия и Канада.

Още с първите си композиции, от началото на 70-те години Табаков се откри със специфично и ярко индивидуално мислене и като продължител на заложените в късното творчество на Пипков и на учителя си Големинов, идеи. Без съмнение това е най-ярката фигура в симфоничната ни музика от последните десетилетия, творец с личен граматичен стил, пресъздаващ нови аспекти на художествено наблюдение, анализиране и проектиране на действителността в творбите си. Уникален опус в нашето тоново творчество е неговият монументален Реквием- блестящо изградена гигантска форма, в която има богата мелодична инвенция, комбиниране на разнообразни техники, сложен музикален и ладо-хармоничен език, съчетан с контрапунктична техника.

В едно скромно по размерите си юбилейно писание е немислимо да се вмести огромното дело на диригента и композитора Емил Табаков. Само ще добавя, че през изминалите десетилетия, неспирно, несломимо, въпреки многото критики и нападки, е налагал истинските художествени критерии, с любов и отдаденост е взаимодействал с публиката и оркестрите си, воден от една цел - да не изчезва вкуса към възвишеното, към духовната пълноценност.

Честит юбилей, Емо! Бъди здрав, оптимист и все така жилав и безкомпромисен в изкуството!

проф. Боянка Арнаудова

Маестро Табаков ще дирижира Софийската филхармония на 18 март 2018 г.

БОЖИДАРА КУЗМАНОВА – КОГАТО РАЗУМЪТ СРЕЩНЕ ЧУВСТВОТА



Божидара Кузманова не свири на цигулка, тя живее с нея. Изпълненията и се определят от критиците като „изразителни и страстни, с разум, но и с чувства“. Тя не просто свири, тя ви кара да усетите вътрешната енергия на музиката в себе си. Прецизността и е обогатена с чар и елегантност. Божидара е свирила като солист с всички големи български оркестри, с Филхармония Бохуслав Мартину, Котман Щрайхисти, Оркестър Грац, Радио-симфоничен оркестър Прага, Нов симфоничен оркестър Базел, Симфония Монтевидео, Виенски Бах солисти, Бранденбургските симфоници и др. От няколко години преподава в Музикалното училище Й.С. Бах във Виена. Талантът и обаянието на цигуларката са оценени и от много съвременни композитори, които и посвещават солови творби.

Коя си ти?

Родена съм в Пловдив, живяла съм в София, завършила съм музикалното училище в София и заминах за Виена където завърших университета за музика. Свири много камерна музика, соло, преподавам във Виенската музикална Академия и музикалното училище „Бах“, радвам се на семейството си и на русата ми блъха в къщи (синът ми).

Кога и защо започна да свириш на цигулка?

На четири и половина. Защо е по-труден въпрос... имала съм била талант, имала съм била слух, и ръцете ми били добри...не че аз или който и да било около мен имаше представа, какво ме чака след взимането на това решение. Но никога не съм съжалила. Първият ми учител, Михаил Щерев ме научи да обичам цигулката и ми помогна да я направя основният ми начин за изразяване, втората ми учителка Лидия Радионова ми помогна да развия и таланта и техниката си, а професорът ми във Виена Понтер Пихлер ме направи музикантът който съм днес. Невероятно стечение на обстоятелствата, голямо благословение за което съм много благодарна.

Кои са върховете, към които се стремиш? Кои са върховете, които си достигнала?

Върховете които съм достигнала обикновено са тези, които вече съм забравила. Аз не помня наградите си от конкурси например, коя кога беше. Винаги трябва да си погледна биографията. Целите се променят с възрастта, с опита, но основният връх към който се стремя е да свири

музиката така, както тя звучи в главата ми, което успявам за кратко и рядко.

Иначе ежедневно се стремя към това да бъда по-добра версия на себе си от вчера, във всяко едно отношение.

Какво е усещането да ти посветят творба?

Да те свържат до живот с резултата на размисли и творчество на друг човек. Аз имам щастие достатъчно творби да са ми посветени, всичките много различни, но червената нишка в тях е, че композиторите са осъзнали, колко важен е за мен изразът в музиката. Интелектуалността е интересна на хартия, но музиката трябва да убеждава слушателя, не само читателя...

Любими композитори, любими произведения?

Много са...но ако има един без който не мога да живея, то това е Брамс. А любимите ми парчета - една част от тях ще излезнат даже на диск тази година през ноември. Не „най-доброто от Божидара“ (това се надявам все още да е пред мен) а „моите любими произведения“.

На каква цигулка свириш сега? Колко цигулки си имала?

Постулионе 1890 Имала съм много. Имала е силно казано, свирила съм на тях. На повече от 15 Страдивари и 7-8 Гуарнери дел Джезу. Да не изброявам останалите, които не са толкова известни имена, но също много добри инструменти. Те ме научиха на изключително много и обогатиха представата ми за музиката безкрайно много.

Предизвикателството да си преподавател? Мисля че най-голямото предизвикателство е, че трябва да живееш и свириш според собствените си високи стандарти които преподаваш на студентите си. Не може да говориш едно и да правиш друго, а не може да нямаш високи стандарти когато преподаваш. В някакъв смисъл обучаващ и себе си на дисциплина и себепознание.

Какво правиш, когато не свириш?

Обичам да пътувам, да работя в градината, да си изгря със сина ни, да чета, да се разхождам, да пиша... обичам да пробвам нови неща, обичам да уча.

Няколко гumi за концерта в зала „България“?

Концертът, който аз ще свири е 1-ви на Прокофиев. За мен той е като руска приказка: с много фантазия, подреден но и с много различни ефекти и тембри. Забавен, очарователен, на места леко сантиментален, на други почти гив. И Василиса Прекрасна е в него, но и баба Яга и не знам коя е по-интересна от двете.

Любим виц за музиканти?

Защо валдохорната е „божествен“ инструмент? Защото само Господ знае какво ще излезе от нея. (Всъщност любимият виц на Божидара е съвсем логичен. Тя е омъжена за соло корна от Виенската филхармония)

На 28 септември Божидара Кузманова излиза на сцената на зала „България“ в компанията на Софийска филхармония и маестро Хосе Мигел Родиа.

ГЕНЕЗИС – ИСТОРИЯ ЗА ВЕЧНАТА БОРБА МЕЖДУ РАЗДЕЛЕНИЕТО И ОБЕДИНЕНИЕТО

В началото на сезона софийската публика ще има възможност да се наслади на симфоничната поема „Генезис“, от израелския композитор Барух Берлинер под диригентството на Антъни Арморе и с участието на баса Пламен Бейков.

Симфоничната поема „Генезис“ (Битие) разказва за седем важни събития от Стария завет: от сътворението на света, Адам и Ева, тяхното изгонване от Рая, първото убийство и унищожаването на хората, големия потоп и Ной до важния завет, оставен ни тогава.

Грехът на Адам и Ева (трета част от поемата), историята за Каин и Авел (четвъртата част) и потопът (пета част) са разказ за вечната борба между разделението и обединението.

Всъщност хората изобщо не са се променили в своите чувства, терзания и стремеж за власт.

Д-р Барух Берлинер е композитор, математик, изследовател, поет и интелектуалец. Роден в Израел, завършва гимназия в Берлин, получава магистърска степен по теоретична физика и докторска степен по математика от университета в Цю-

рих, Швейцария. Работи в университета в Тел Авив. Публикувал е две книги за застрахователна и финансова математика и е автор на повече от 70 научни статии. Гостуващ преподавател в 20 университета по целия свят.

От 2002 г. доктор Берлинер е написал седем камерни музикални произведения. Започва да работи по симфоничната поема „Генезис“ през 2004 г. Следва ораторията „Авраам“. Той е автор на 4000 песни на немски и английски език. Неговите произведения са изпълнявани в САЩ, Полша и в Киев по повод 75-годишнината от масовото убийство на евреи в Бабин Яр.

В САЩ поемата „Генезис“, е поставена с участието на диригента Майкъл Гутман и неговия брат холивудския актьор Роналд Гутман.

В България симфоничната поема беше представена през март във версия за камерен оркестър със Симфонично-оперното дружество „Маестро Георги Атанасов“ в Пазарджик по повод Националния празник на България.

Антъни Арморе е с италиано-американски произход. Той живее в Австрия и работи с различни симфонични оркестри

и оперни театри по света. Основател и артистичен директор на Музикалния фестивал в Нюпорт. За три творчески сезона е асоцииран директор и диригент на Опера Constanta в Румъния. В момента е директор на международния диригентски конкурс „Синият Дунав“.

Пламен Бейков е завършил оперно пеене в Кралския колеж за музика – Лондон и е специализирал при знаменития български певец Борис Христов в Рим. Репертоарът му включва произведения на Бах, Хайдн, Моцарт, Верди, Бетовен и Брамс. Той е пял на престижни сцени в България, Руската федерация, САЩ, Великобритания, Испания, Португалия, Германия, Япония, Холандия и Гърция. През 2016 г. Бейков направи своя дебют като режисьор с постановката на „Човешкият глас“ от Франсис Пуленк.

В концерта на 24 септември 2017 ще прозвучат и оркестровата сюита „Поеми на морето“ от Ернст Блох и „Песни на странстващия калфа“ от Густав Малер 24 септември 2017 в зала „България“, 19:00ч.

95 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА АЛЕКСАНДЪР РАЙЧЕВ



Александър Райчев е роден в Лом в семейство на занаятчии, чиито деца до едно стават музиканти. Братята му са Ромео Райчев – оперен диригент (с дългогодишна кариера в оперите в Стара Загора и Русе) и Виктор Райчев – композитор и диригент.

Когато е на 8 години, семейството се премества в София. Тогава малкият Александър започва уроци по пиано, теория на музиката и композиция. През 1935-37 г. написва първите си композиции – гавот, менует, сонатина, соната за пиано в класически стил, а година по-късно и първата си оркестрова творба (симфоничната поема „Магарски конник“ по едноименния разказ на Ангел Каралийчев).

Райчев постъпва през 1943 г. в теоретичния отдел на Музикалната академия. Пиано и композиция учи при проф. Панчо Владигеров, хармония, контрапункт и солфеж – при Асен Ка-

растоянов, а оркестрация при проф. Марин Големинов. След дипломирането си, специализира композиция и дирижиране в Музикалната академия „Ференц Лист“ в Будапеща, където е възпитаник на диригента Ярош Ференчик и композитора Золтан Кодай.

В творческата му биография има шест симфонии, четири опери („Мост“, „Тревога“, „Вашето присъствие“ и „Хан Аспарух“), два балета, над 500 песни и инструментални пиеси, а също и музика към игрални филми („Наша земя“, „Капитанът“, „Година за любов“ и „Опак човек“).

Александър Райчев е и оркестраторът на химна на

България „Мила Родино“. Автор на много статии по проблемите на музиката, както и на „Учебник по хармония“.

Умира на 28 октомври 2003 година.

Съпруга на Александър Райчев е актрисата Милена Атанасова. Синът му (също Александър) живее в Германия и също се занимава професионално с музика.

На 26 септември Националният филхармоничен хор „Светослав Обретенов“ с диригент Славил Димитров ще изпълнят за първи път „Литургия“ на Александър Райчев.

През ПАУЗАТА

На един от концертите на Нюйоркската филхармония, в програмата на който бил включен Концерт за пиано от Брамс със солист известния канадски пианист Глен Гулд, се случило нещо необикновено. Преди да заеме мястото си на пулта, диригентът Леонард Бернщайн се обърнал към публиката и заявил, че той абсолютно не е съгласен с интерпретацията на Гулд и не носи отговорност за това, което слушателите ще чуят.

• •

ОТ АРХИВА

Последните постижения на електрониката започват да граничат с невероятното. Наскоро една електронна машина е съчинила... сюита за струнен оркестър!

БЛИЦ С КРИСТИНА

Младата цигуларка Кристина Георгиева е ученичка на Евгени Николов. Въпреки невръстната си възраст, тя вече има завидна творческа биография: много престижни награди и концерти със „Софийски солисти“, Софийска филхармония и Оркестъра на Класик ФМ Радио. Кристина ще бъде солист на Концерта по случай геня на София на 17 септември.

Кой Ви насочи към цигулката? Кога започнахте да свирите?

Музикалната среда въкъщи ме насочи от ранна възраст към цигулката, баща ми е цигулар и композитор, майка ми - пианистка. Първите си уроци взех когато бях на 6.

Кога спечелихте първата си награда?

На 7 годишна възраст спечелих първа награда на първия си конкурс в Сърбия.

Какво е усещането да излизате на сцената с глемите ни музиканти?

Исклучителна чест и невероятно вдъхновение е всеки път възможността да се докосна до професионализма и личността им.

Любимо произведение?

„Цигански Непеви“, от Пабло Де Сарасате. Причините са няколко, това произведение означава много за мен поради невероятната си емоционална разнообразност. Също така точно него изпълних под диригентството на Максим Венгеров с Националния Оркестър на Белгия - един от най-ярките спомени в живота ми до сега.

Кога решихте да се занимавате професионално с музика?

Аз лично не съм голям почитател на израза „професионално“ занимаване с музика. Имам огромната чест да познавам Иври Гитлис който винаги казва, че има професионални музиканти, а има и хора които просто правят музика. Аз се старая от малка да следвам второто.

Какво Ви дава и какво Ви взема цигулката?

Музиката за мен вече е начин на живот. Пълната отдаденост към инструмента изисква много жертви, но когато човек обича с цялото си сърце това което прави, дори и най-големите изпитания се преодоляват с лекота-поне за мен е така. Това



което ми дава най-много са емоции които не могат да се опишат нито с думи нито с нещо друго освен музика.

Какви са мечтите Ви в професионален план?

Би ме направило най-щастлива да успея в бъдеще да съчетавам солова кариера с камерна музика, за да мога да споделям емоции и чувства с хора които обичам чрез музика.

Няколко думи за концерта на 17 септември?

За мен винаги е огромна чест да работя с прекрасните музиканти от Софийската Филхармония. С нетърпение очаквам запознанството си с маестро Ушев и се надявам то да доведе до много още съвместни проекти в бъдеще.

КОНЦЕРТЕН КОМПЛЕКС • КОНЦЕРТИ ПРЕЗ СЕПТЕМВРИ 2017 Г.

8 петък	19:00ч.	Камерна зала	„Cellissimo“ Анатоли Кръстев - виолончело Калина Кръстева – Тийкър - виолончело Атанас Кръстев - виолончело Маргарита Илиева - пиано
17 неделя	19:00ч.	Зала България	Софийска филхармония Концерт по случай Деня на София Диригент: Станислав Ушев Солисти: Кристина Георгиева - цигулка Ирина Жекова - сопран Георги Султанов - тенор
19 вторник	19:00ч.	Камерна зала	Александър Лиалиос - пиано
21 четвъртък	19:00ч.	Зала България	Софийска филхармония 75 години от рождението на Александър Текелиев Диригент: Георги Димитров С участието на хор „Ваня Монева“ Концерт от абонаментен цикъл „Третите“
24 неделя	19:00ч.	Камерна зала	Деян Гарвич - флейта Ива Любомирова - флейта Яна Михайлова - флейта Явор Желев - флейта Георги Беломъжов - пиано
24 неделя	19:00ч.	Зала България	Софийска филхармония Диригент: Антъни Арморе Солист: Пламен Бейков В програмата: Блох, Малер, Берлинер
25 понеделник	19:00ч.	Камерна зала	Атанас Куртев - пиано
26 вторник	19:00ч.	Зала България	Национален филхармоничен хор „Светослав Обретенов“ Диригент: Славил Димитров В програмата: „Литургия“ от Александър Райчев Концерт от абонаментен цикъл „Ортодокс“
27 сряда	19:00ч.	Зала България	Симфоничен оркестър на БНР Диригент: Марк Кадин Солист Алексей Вологин
28 четвъртък	19:00ч.	Зала България	Софийска филхармония Диригент: Хосе Мигел Родригес Божидара Кузманова – цигулка Концерт от абонаментен цикъл „Руски приказки“

Организаторите си запазват правото на промени в програмата.